

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 184, z 1961 r. Nr 57, poz. 316 i z 1963 r. Nr 44, poz. 246) wprowadza się następujące zmiany:

a) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Minister Sprawiedliwości może ustalić w dro-

dze rozporządzenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Płacy i Płac dla pracowników wymienionych w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji nie przewidzianych w § 5, odpowiedni dodatek funkcyjny.”,

b) po § 10 dodaje się nowy § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Sędziom i asesorom delegowanym do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości (łącznie z Centralnym Zarządem Więziennictwa) przysługuje na czas delegacji dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji w następujących stawkach:

Lp.	Funkcja	Stawka miesięczna dodatku specjalnego
1	Dyrektor departamentu (biura), radca ministra	1100 zł, 1250 zł, 1400 zł, 1600 zł, 1800 zł, 2000 zł, 2200 zł, 2400 zł, 2600 zł, 2800 zł, 3000 zł.
2	Wicedyrektor departamentu (biura)	800 zł, 900 zł, 1050 zł, 1200 zł, 1350 zł, 1500 zł, 1650 zł, 1800 zł, 1950 zł, 2100 zł.
3	Naczelnik wydziału, wizytator	600 zł, 700 zł, 800 zł, 950 zł, 1100 zł, 1250 zł, 1400 zł, 1550 zł, 1700 zł.
4	Starszy radca	400 zł, 500 zł, 600 zł, 700 zł, 800 zł, 950 zł, 1100 zł, 1250 zł.

2. Dodatek specjalny z tytułu pełnienia funkcji nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.
3. W okresie pobierania dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji nie przysługują pracownikowi żadne inne dodatki, z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.
4. Prezes Rady Ministrów ustala dla Ministerstwa Sprawiedliwości na wniosek Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Ministrem Finansów liczbę dwóch najwyższych stawek dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji przewidzianego dla funkcji określonych w ust. 1 pod liczbą porządkową 1—3.
5. Pracownik może awansować w zakresie dodatku specjalnego z tytułu pełnienia funkcji na zasadach i w terminach określonych dla organów naczelnych administracji państwowej.
6. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów i asesorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników. Oszczędności w osobowym funduszu płac nie mogą być przeznaczone na wypłatę nagród.
7. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.
8. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 7 nie mogą być przyznawane nagrody z innych tytułów: nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.
9. Do pobierania dodatków specjalnych z tytułu pełnienia funkcji stosuje się odpowiednio przepisy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185)".

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1959 r. w sprawie dodatków funkcyjnych dla sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów sądowych (Dz. U. Nr 34, poz. 207).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz